

העולם הבא

בעריכת לילי גילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה בפרס של עשר לירות שיוענק מדי שבוע. הזוכה בפרס השבוע הוא עודד מילר, טבריה.

טעות לעולם צודקת

בעת טיטוח בתוך ספינת החלל "הסטוק" שמשקלה 4725 תחנות על הקרקע (ידיעות אחרונות) עזי, ניר-עוז וכל תחנה שוקלת אלף 100, לפחות שלטונות פריז חיכו בכל רגע להיר פעתם של הנצחנים (דבר) לוי אשל, ירושלים עוד צנחנים כאלו ואבדנו! המטוסים התרוממו מעל פני האדמה (במחנה) טוראי, אישם מחולת האדמה פורחת כנראה גם באוויר

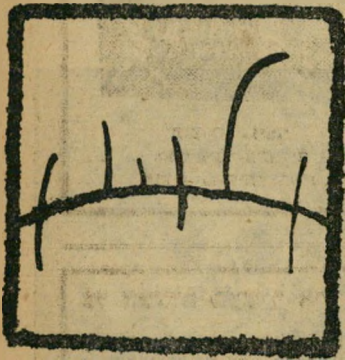
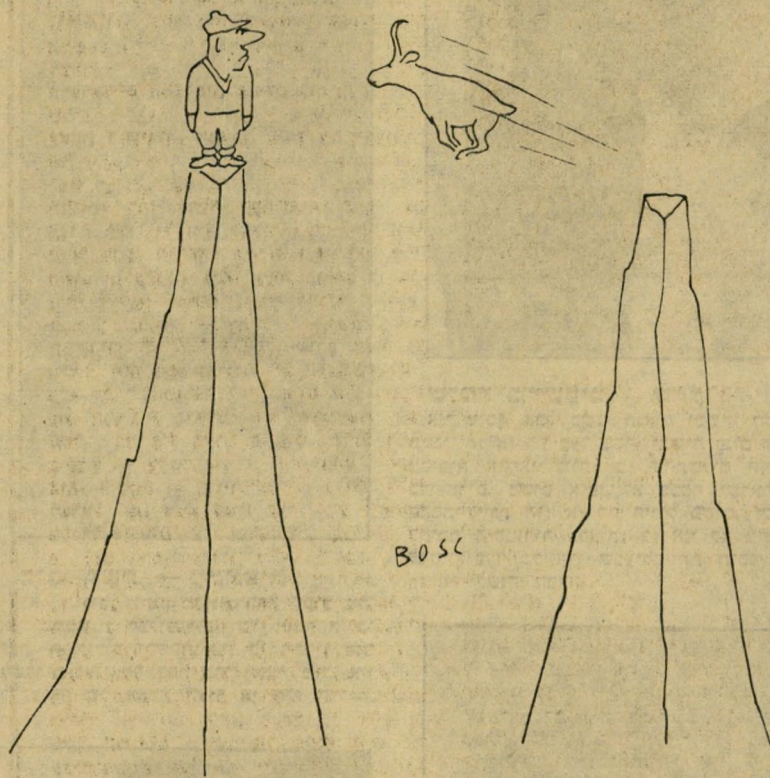
השקשת

יכול הכותרות לקשקשת האחרונה (למעלה) הוא נאה למדי, בהתחשב עם הזמן הקצר שעבר מאז פירסמתו אותה במדורי. עודד מילר, מטבריה, הציג את הכותרת: העתיד בעיני מפא"יניק וכן גם: שרידי שוקודד כיום המסין. לעומתו, שלח לי דן גרינברג מגבעתיים את הצעתו: צילום מקי רוב יש כביש אספלט חדש. שושנה ואברהם ורד מתליאביב מציעים לי לקרוא לציור בשם: לילה על פני הים השחור, בעוד שדג, אף הוא מתליאביב, הציג: עיוור מפתכל במלווייה.

ועתה, עומדים אנו לפני משימה חד-שה. שוב פעם גיליתי בילקוטי קשקשת בלי כותרת. אבקשכם, אפוא, למצוא לי כותרת... ככה... אנושית... שאפי שר להדפיס אותה בעתון בלי בושה.

מזה צוחקים הצרפתים

חמשי-רון

מעשה בשוייביתניק מיסכן, נאמן, גם חרוק, מצטיין. אך אבוי, עסק כיש, הוא החליף את האיש - במקום בר, הוא תפס את כהן.

יהודית רמון, ג'שמואל

מעשה בשוייביתניק מיסכן, שתפס את אשתו עם שכן. תחילה התרגש, אך מיר התאושיש, ומיהר את הדו"ח לתקן.

אהרון בכר, תליאביב

מעשה בשוייביתניק מיסכן, שראה הצגה בירדן. רק ישב בקהל ומיר הוא נכהל... כי הציגו את "מות הסוכן".

מנחם קופרמן, כפר אחא

מעשה בשוייביתניק מיסכן, שאת כל רכושו הוא מישכן. את הכסף השקיע בלי פחד, בלי ניח, במחירת חדשה שאירגן.

יואב צבר, תליאביב

ועכשיו אוסיף שני חמשירים שהגיעו אלי מחוץ למיסגרת החמישרון, והם נותנים לי רעיון שאולי מוטב להניח לכם, בשבועיים הבאים, לשלוח אלי חמי שירים מכל העולה על רוחכם מבלי שדקבע לכם את השורה הראשונה. והמה הם:

צעירה קרת-מוזג מרמלה, שום גבר בעיר לא קסם לה. היא הכירה - כמו כלום - נורבני, איש או"ם - ומאז גם ברמלה כבר הם לה.

אלדד גת, ירושלים

צפרדע צעיר ושובב, הכיתה קראתה הוריו. הוא צעק: "כבר כבר כבר כבר כבר כבר כבר כבר אני שב!"

גונדר בנימין, תליאביב

חזיר

ברו"ח המדעי שפירסמו השבוע הסובייטים, ושכלל קטעים מצפיותי של התלליש הראשון יורי (ספטינק) גאגארין, נאמר: "... הארץ נראתה עגולה והיא מסתובבת סביב השמש..." חמשה חודשים לפני טיסתו ההיסטורית של גאגארין, כתב העולם הזה (1047) שהעולם הוא עגול ומסתובב על צירו מסביב לשמש. בניגוד לרוסיים, לא ראינו את העובדות הללו, שסופקו לנו על-ידי העורך המדעי, כחשובות כליך, והן נדפסו כרגיל, וללא הבלטה מיוחדת, באותיות הקטנות (ג'ון פארל, 6 פונקטי).

ספר אסבתא!

כבדהו וחשדהו

אני לא רוצה לדבר על העבר. מה שהיה - היה. אפשר להאשים איש זה או אחר, את מנגנון האור או את מנגנון החושך, אך את הנעשה אין להשיב, נגד זה שכולנו נפלנו בפח, אין מה לעשות. אבל אם אין לנו יכולים לעשות שום דבר לגבי העבר, אין זאת אומרת שאפשר להשאיר את העתיד ככה שהם, הפקר פטרושקה ללא השגחה. סוף-סוף, מדובר כאן במערכת חשובה מאוד של חיינו, ששמה מערכת הבטחון. ולכן אני רוצה להעיר את תשומת-לב האחרים לכמה נקודות קטנות, אבל חיוניות מאוד.

הנה, ישנו אדם אחד במערכת הבטחון, התופס עמדה חשובה ואחראית, לא פחות משתפס זה שתפסו אותו, ואשר עליו ידוע לכולם שהוא גולד בפלונסק. אני לא רוצה להגיד מילה נגד זה שהוא גולד בפלונסק, אבל מי בוק את זה? מי טרח ללכת ולראות אם פרט חשוב זה, הידוע אומנם בציבור כעובדה היסטורית, באמת התרחש? אל תבינו אותי לא נכון. אני לא אומר שזה שקר. יתכן שהאיש באמת גולד בפלונסק. אבל יש לנו לצערנו נסיון מר עם עובדות שהציבור מקבל אותן כנכונות ואסור לנו להיכשל פעם נוספת. שומה עלינו, ועל שרותי הבטחון החשאי, לאמת כל דבר, שהוא כביכול מובן מאליו.

ואם בודקים כבר את עניין פלונסק, כדאי אולי לבדוק גם את עניין סגירה, ובהזדמנות זו אני נזכר פיתאום, שמ הלכת שמועה על השתתפותו של הנ"ל במלחמת העולם הראשונה, כחייל בגדוד העברי. אינני רוצה להשתתף את מלחמת העולם הראשונה למלחמת האזרחים בספרד, ואת הגדודים העבריים לבריגדה הבינלאומית, אך העובדות הן כיהו לנו שאין לזלזל בקטנות.

תאמינו לי, שאין אני מאלה הששים לחטט בעברם של בני-אדם מכובדים. יתר על כן; גם שיטותי הנלוות של הסנאטור מקקארתי אינן לרוחני, אך מדובר כאן באדם היודע יותר מדי ובזאת טמונה סכנה גדולה שאסור לממונים על בטחון המדינה להעלים עין ממנה. שלא יבואו אחר-כך בטענות ויגידו לנו שלא ידענו, ולא שמענו, ולא עלה בדעתנו לחשוך בכשרים.

כבדו רב -

ראובן בן אבולפיה גרינברג

רפי פרסיץ יוצא לקרבות

אגרות מייד

רפי פרסיץ, צימפיון הי-שחיתת וגם יד ימיני (אינר) כם מאמינים? קראו את הי-סיפור הראשון בספר שנוצר פנצ'ר שכתבתי בעצמי) הוא הגבר המתוח ביותר בישר-אל. אורכו שני מטרים. י הוא הגבר הגורר גברות להיכל התרבות, כדי שתהיה לו קצת מנוחה מהן. בנתיבותיו חנק את קול הי-חוף, אבל נחר לפי הקצב. יום אחד מטלפנים אלינו למערכת ומזמינים אותנו ל-מת שמארגן הפועל בנתניה. רפי בחור טוב. מסכים.

ביקשו ממנו תצלום, כדי להדפיס בתוכניה. שלח תצלום של תינוק רובץ עירום על פרוות כבש. שאלוהו: "מה זה?" הסביר: "זה תצלום שלי. התצלום המוצלח ביותר." ראיתי שהוא מתעצבן. אמרתי לו: "רפי, אתן לך חופש בלי מנוחה טובה לפני התחרות אין לך סיכויים." רפי, לבו לב זהב, אמר: "אין דבר. אפסיד. מה יש? אהיה נורא פופולארי בין המתחרים."

אחת הבלונדיות שלו לובשת שמלות שכולן מחשוף. הזמין אותה רפי לבוא איתו לנתניה. "תשב לידי, תביאי לי מזל", אמר. "היריבים יתבלבלו." ובכן, ביום השישי יצא רפי למסע-מפלות בנתניה. שיחק עם פורת, הפסיד מישחק ראשון. אמר רפי: "לכל המתחרים יש יתרון עלי. הם משחקים כולם נגדי. לפי תור, ואני אינני יכול לשחק נגד עצמי."

שיחק עם קריידמן, הפסיד מישחק שני. ושם אולם מלא קבצים. אמרו הקבצים: "שניהם הרבו לטעות, אבל הטעות העיקרית של רפי פרסיץ, שהניח לקריידמן לנצח אותו." אמר רפי: "אני צריך עזרה מהיריבים שלי. לא הרבה. שישגו את השיגאה האחרונה. את השיגאות האחרות אשגה בעצמי."

כשראה למחרת מה אין מוסרים עליו בעתונים, אמר: "לפי הפיתגום האנגלי, אין חדשות, בשורה טובה" האין זה נימוק לחסל את העתונות?"